Nr. 116. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Czwartek, 1 Czerwca 1922. Kraków Rok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31. ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI I SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141 690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji 30 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	660·— Mk.
we Lwowie z dostawą	760·— Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	760·— Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	1000·— Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Hołd Wszechnicy lwowskiej mężom zasługi.

(mg) Lwowska Alma Mater nadała wczoraj uroczyście, z zachowaniem tradycyjnego swego obyczaju, najwyższą godność

dyplomu doktorów honorowych

pięciu zasłużonym mężom Belgji, Francji i Ameryki, których imiona pamięć polskiego narodu przechowa ze czcią we wspomnieniach wojennych. Znamy je wszyscy: ks. kardynał Desidery Józef Mercier, prymas Belgji, prezydent ministrów Republiki francuskiej Rajmund Poincaré, marszałek Ferdynand Foch, minister handlu Stanów Zjednoczonych Herbert Hoover i profesor uniwersytetu Harwarda Massachutes w Stanach Zjednoczonych Robert Howard Lord.

Aula uniwersytecka

zapełniła się tłumem gości wśród których znaleźli się przedstawiciele państw sprzymierzonych: wojewoda Grabowski, gen. Jędrzejewski, gen. Stan. Haller, ks. infułat Zajchowski, ks. kan. Badeni, prez. Neumann, wicepr. dr. Stahl, rektor Politechniki Huber, dyr. policji Reinlender, prez. dyr. kolei Barwicz, prez. Targów Wschodnich Turski, przedstawiciele różnych urzędów, instytucji finansowych, towarzystw naukowych, oraz grono młodzieży akademickiej.

Przy dźwięku pobudki fanfar z galerji, wszedł do sali

senat Wszechnicy

w uroczystych togach i beretach. Na naczelnem miejscu zasiadł rektor Kasprowicz po obu bokach prorektorowie, dalej profesorowie wszystkich wydziałów. Niżej przy stole zajęli miejsca dziekani i promotorowie. Muzyka wojskowa rozpoczęła uroczystą chwilę polonezem pod batutą p. Granata, chór akademicki odśpiewał „Gaude Mater Polonia" — poczem zabrał głos

rektor Kasprowicz.

Pełne czci dla odznaczonych słowa rektora wskazały pobudki, które skłoniły senat do ofiarowania dzielnym obywatelom państw sprzymierzonych największego daru, jaki Wszechnica mogła złożyć.

Kardynałowi Mercier,

którego mianowano honorowym doktorem teologji, składa naród polski hołd, jako mężowi nauki i bohaterowi swej nawiedzonej klęskami ojczyzny i podziwia go za brak trwogi przed męczeństwem, tem szczerzej, że czuje w nim gorącego przyjaciela.

Wielbiąc

genjusz wojenny Focha i rozum polityczny Poincar'ego,

nadano im doktorat honorowy praw, jako namiętnym wyznawcom prawa i praw porządku obrońcom, pomnąc, że Polska tryumfom Francji zawdzięcza swe pojawienie się na arenie świata.

Herbert Hoover,

wielki obywatel Ameryki zasłużył w całej pełni na tytuł doktora [illegible] przez swą miłość do ludzi, przez znalezienie najskuteczniejszego lekarstwa rzeszom głodnych dzieci i przysporzenie światu swą pomocą zdrowych obywateli. Doktorem honorowym filozofji został prof.

Bolesław Howard Lord,

obrońca Polski na arenie międzynarodowej i rzecznik jej kultury. Każde z wymienionych nazwisk witano gromkimi oklaskami.

Nastąpił

akt promocji.

Dyplom Kardynała Mercier'a odczytał promotor ks. prof. Wais i wręczył go w skórzanej puszce konsulowi belgijskiemu Spyttaels'owi, prof. Starzyński promował Focha i Poincare'go, których zastępował br. de Barante radca legacyjny poselstwa francuskiego z Warszawy, dyplom honorowy dla Hoovera odebrał z rąk prof. Henryka Halbana oraz dla Roberta Howarda Lorda z rąk prof. Romera delegat misji amerykańskiej mr. Gwynn.

Zastępcy promowanych wygłosili gorące mowy z podziękowaniem za tak wysokie odznaczenie. Szczególnym zachwytem powitano

przemówienie konsula Spyttaels'a

który w płomiennych słowach opowiedział dzieje męczeństwa Belgji i porównał je z losami Polski, a sławiąc zwycięstwo obu narodów, życzył orłowi polskiemu śmiałego wzlotu ku słońcu. Kolejno zabrzmiały po każdej promocji hymny państw: Belgji, Francji i Ameryki oraz kantata odśpiewana przez chór akademicki — w końcu polski hymn narodowy.

Następnie odbyło się

przyjęcie

dla przedstawicieli państw sprzymierzonych i senatu uniwer. w Hotelu Krakowskim, wieczorem zaś raut w salach Uniwersytetu.

E. S. R.

Jest to skrót nazwy misji European Student Relief (Pomoc studentom Europy), działającej już przeszło rok w Polsce pod nazwą „Pomoc Koleżeńska" i bardzo zasłużonej, mającej za sobą szereg doniosłych akcji na rzecz polskiego akademika, między innymi i we Lwowie. Praca rozpoczęta przed rokiem, w krytycznej chwili, gdy zdemobilizowany akademik opuszczał szeregi armji i potrzebował doraźnej pomocy, zostanie ukończona najbliższych dni i szlachetni Amerykanie opuszcza dotychczasowe warstaty pracy w Polsce, spełniwszy nad miarę zadanie pomocy.

We Lwowie prace E. S. R. zorganizowała Msr. Mortimer Earle, która i obecnie kieruje lwowskim odziałem misji. Pani Earle zdołała w krótkim czasie pozyskać zaufanie i wdzięczność lwowskiej młodzieży akademickiej, z powodu niezwykłego oddania sprawie pomocy i szczerej sympatji okazywanej Polsce. Działalność pani Earle przekraczała widocznie ramy humanitaryzmu, stając się współpracą z polskim akademikiem nad stworzeniem gospodarczych podstaw, któreby młodzieży akademickiej pozwoliły dzisiaj oddać się w całej pełni studium, by jutro z tem większym pożytkiem [illegible] mogła dla społeczeństwa. Pod tym względem E. S. R. posiada znaczny dorobek. I tak do rekonstrukcji budynku przy ul. Pijarów 35., który z dnia na dzień rośnie na nowy Dom akademicki i przyjmie z przyszłym rokiem szkolnym około 140 studentów, przyczyniła się „Pomoc koleżeńska" poważną kwotą 5,500.000 mk. Przejściowe schronisko przy ul. Pijarów 6., w zabudowaniach kliniki neurologicznej prof. Halbana, zaopatrzyła misja w urządzenia wewnętrzne, przeprowadzając równocześnie gruntowny remont sal i dostarczając przez całą zimę opału. Przy ul. Karpińskiego 4., w części budynku SS. Sacre Coeur, wynajętej przez misję, powstał „Dom Studentek" urządzony schludnie i z komfortem staraniem misji, dając schronienie przeszło 40 studentkom. Dom ten, do dnia dzisiejszego pozostaje pod opieką Mrs. Earle, która pokrywa znaczne wydatki na administrację, opał i światło, troszcząc się również o uprzyjemnienie pobytu studentkom. W tym celu istnieje w Domu studentek świetlica, zarazem czytelnia, zaopatrzona w doborową bibljotekę w języku polskim i obcym. W Domu akad. im. A. Mickiewicza (ul. Łozińskiego 7.) urządzone zostały łazienki i tuszownie, kosztem przeszło 400.000 mk., sala towarzyska „Czytelni" i jadalnia ozdobiona została malowidłami wedle projektu prof. Grzymalskiego. Młodzieży technickiej przeprowadziła misja gruntowny remont kuchni akademickiej w gmachu Politechniki. Schroniska akad. w liczbie 10, urządzone staraniem Centralnego Komitetu Pomocy, wzgl. Rektoratu Wszechnicy zaopatrzyła misja w kakao, mleko kondensowane i cukier, umożliwiając w ten sposób mieszkańcom spożycie śniadań. W gmachu nowego Uniwersytetu utworzyła misja magazyn odzieżowy i składnicę pomocy naukowych, w którym przez szereg miesięcy wydawano studentom zakwalifikowanym przez Akad. Bratnie Pomoce odzież, obuwie i bieliznę, bezpłatnie lub w cenie ulgowej, sprzedawano podręczniki naukowe, rysunkowe i lekarskie w cenach, które daleko odbiegły od cen sklepowych. Z pomocy tej korzystało około 1000 studentów. Szereg studentów chorych na płuca leczy się na koszt E. S. R. w akad. sanatorium „Pomoc Bratnia" w Zakopanem. W ostatnich dniach wreszcie urządziło E. S. R. w zabudowaniu medycyny teoretycznej, przy ul. Piekarskiej 52., świetlicę medyków, której uroczyste otwarcie odbyło się onegdaj.

Pani Earle wysoko ceni czynnik współpracy ze społeczeństwem polskiem. Działalność swą na terenie lwowskim prowadzi E. S. R. w porozumieniu z Rektorami trzech Uczelni, Centralnym Komitetem Pomocy, oraz akad. Centralą Samopomocową. Leży to zresztą w charakterze E. S. R., która nie jest niczem innem, jak studencka akcją samopomocową, fundusze bowiem E. S. R. pochodzą ze składek studentów państw nie dotkniętych wojną, ofiarnie niosących pomoc kolegom studjującym w zniszczonych przez wojnę krajach Europy. E. S. R. działa prócz Polski także w Czechosłowacji, Węgrzech, Turcji, Estonji, M. Azji, Litwie, Niemczech, Austrji, poczatem we Francji i Szwajcarji wyłącznie dla studentów z zagranicy.

„Pomoc Studentom w Europie" jest czasową akcją pomocy Wszechświatowej Federacji Studentów Chrześcijan. W. S. C. F. jest to wiecho-

narodowa, apolityczna i niewyznaniowa akademicka organizacja religijna, grupująca poszczególne narodowe Związki o charakterze chrześcijańskim. Została ona założona w roku 1895 w Vadstena w Szwecji, dokąd zjechali się przedstawiciele studenckich organizacji chrześcijańskich: Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady, Wielkiej Brytanji, Niemiec i krajów Skandynawskich. W roku 1920 w skład Federacji wchodziły zrzeszenia studenckie 35 narodów; działało ono na terenie 2.500 wyższych uczelni, skupiając około 200.000 studentów i profesorów. Celem Federacji jest poprawiać społeczne i etyczne momenty życia akademickiego, oraz zawiązywać przyjacielskie stosunki między studentami wszystkich krajów, w myśl przykazań Chrystusowych. Do czasu wojny W. S. C. F. nie zajmowało się pracą społeczną. Dopiero w roku 1920, z inicjatywy Miss Ruth Rouse, sekretarki W. S. C. F., została zorganizowana akcja pomocy studentom Europy. Działalność ta ma charakter przejściowy — z chwilą ustania palącej potrzeby Federacji wróci do właściwej sobie pracy religijno-etycznej. Zarząd Główny E. S. R. ma siedzibę w Genewie, tam też wpływają składki stud. państw, które pomocy udzielają, a do tych należą: Austria, Argentyna, Belgja, Brazylia, Chiny, Chile, Danja, Egipt, Finlandja, Francja, Hiszpanja, Holandia, Jamajka, Japonja, Indie, Irlandja, Kanada, Kuba, Niemcy, Norwegja, Nowa Zelandja, Południowa Afryka, Południowa Ameryka, Stany Zjednoczone Ameryki, Szwecja, Szwajcarja, Wielka Brytania i Włochy. W ten sposób zebrano od 1920—1921 roku 3.000.000 franków szwajcarskich, a w 1922 roku 1.680.000 fr. szwajc. Jeszcze raz jednak podkreślić należy, że nie są to, jak mylnie sądzono, dary paru bogaczy. Fundusze E. S. R. pochodzą z drobnych składek studentów, którzy często odmawiali sobie lepszego ubrania i przyjemności, aby dopomóc kolegom z Europy Środkowej. Różnorodnych metod używano przy gromadzeniu funduszów. Jedni zbierali składki za pośrednictwem organizacji pomocy starszego społeczeństwa, jak np. w Ameryce przez „A. R. A." lub w Anglji przez „Królewską Kasę Pomocy Ofiarom Wojny". W niektórych krajach zbieraniem pieniędzy zajmowały się wyłącznie akademickie organizacje chrześcijańskie, wchodzące w skład Federacji, w innych znowu (np. w Holandji) ogólne narodowe organizacje studentów. Przez dwa lata działalności E. S. R. zaspokoiła 75.000 zgłoszeń studentów. Od roku przyszłego E. S. R. rozszerza swój teren działalności na Rosję. Fundusze i pomoc w naturze zostają przesyłane z Genewy do Środkowej Europy, za pośrednictwem „Biur Głównych" w poszczególnych krajach. Personal tych biur jest w znacznej części bezpłatny, skład ich jest prawie zawsze międzynarodowy. „Biura główne" E. S. R. starają się w poszczególnych krajach współpracować z miejscowemi organizacjami gospodarczemi studentów.

Zaznaczyć należy, że Pomoc koleżeńska wciągu całej swej działalności stała zdala od jakiejkolwiek propagandy idei W. S. C. F. za pośrednictwem pomocy materjalnej, ograniczając się do stwierdzania czynem idei solidarności i przyjaźni studenckiej.

Na mogiłach lotników amerykańskich.

(mg.) W chwili pożegnania się z misją amerykańską, prowadzącą wielkie dzieło ratowania rzesz biednej dziatwy polskiej od głodu, uczciła ludność Lwowa poległych w Polsce i za Polskę lotników amerykańskich. Wieńczenie mogił odbyło się wczoraj rano przy udziale delegacji wojskowości, miasta, przybyłej z Warszawy misji amerykańskiej P. A. K. P. S., Tow. Straży mogił polskich bohaterów, przedstawicieli Tow. uczestników powstania 1863 r. oraz licznie zgromadzonej publiczności i dziatwy szkolnej.

Nad grobami trzech lotników amerykańskich: Artura Kelly, Edmunda Graves'a i Mac'a Callian na cmentarzu obrońców Lwowa zatknięto sztandar polski i amerykański. Przy mogile stanęła kompanja honorowa żandarmerji w hełmach polowych. Orkiestra 19 p. p. odegrała hymn amerykański, poczem przemówił po polsku i po angielsku, pastor Kesselring, przypominając wielkie dzieło pomocy Ameryki dla Polski w ciężkich jej chwilach, oraz odmówił modlitwę za umarłych. Imieniem Rady miejskiej i ludności Lwowa wiceprezydent Stahl oddał cześć dzielnym synom Ameryki, którzy życie położyli za sprawę polską, oraz zapewnił, że Polacy nie zapomną nigdy tego, co dla nich w czasie wojny uczyniła Ameryka i otoczą wdzięczną opieką mogiły poległych jej obywateli, wznieście na tem świętem dla Lwowa miejscu.

Przemówił jeszcze po angielsku p. Leon Piniński; wreszcie delegat misji amerykańskiej w Polsce w. Gwynn wyraził wdzięczność społeczeństwu lwowskiemu za pamięć o ich grobach; oraz pewność, że nie zostaną zaniedbane. Mówca złożył na mogile piękny wieniec z kwiatów.

I teraz nastąpiła najrzewniejsza część uroczystości — hołd dzieci. Zgromadzone licznie na cmentarzu dziewczątka i chłopczyki zbliżały się kolejno do krzyża mogiły, zdobnego śmigą łońca i u stóp jego składały wiązanki kwiatów. Padały na grób z dziecięcych rąk pęki majowych konwalij, bukiety niezabudek, snopy świeżych irysów, kiście wonnego bzu i całe naręcza kwitnących gałęzi — aż utworzyły żywą, wielobarwną mogiłę i ścieliły się po żółtym piasku ścieżyny, na którym wypisano biały napis: „Cześć bohaterom!"

A dokoła tego kwietnego kurhanu ugrupowali się ... otoczywszy delegatów misji amerykańskiej, utworzyły wdzięczny obrazek, który uwiecznione zdjęciem fotograficznem.

Jeszcze wschodnie granice Polski.

Paryż. Havas. Nawiązując do rozmowy L. George'a z przedstawicielami prasy francuskiej w czasie której to rozmowy premjer angielski czynił pewne aluzje co do granicy polsko-rosyjskiej, „Temps" czyni dwa następujące zastrzeżenia: Przedewszystkiem mocarstwa zachodnie, a zwłaszcza Anglia nie posiadają żadnego środka po temu, by narzucić Polsce i Rosji pewną linię graniczną. Kiedy w r. 1920 armja sowjecka maszerowała na Warszawę, rząd angielski radził Polakom kapitulację. Nie jest to istotnie dostateczną zasadą do tego, by dziś dyktować Polakom, jakie granice posiadać ma ich kraj. Powtóre należy stwierdzić, iż los terenów przyłączonych do Polski jest w porównaniu do obszarów pozostających pod władzą sowjecką wprost szczęśliwym. Powiększenie terenu sowjeckiego byłoby rozszerzeniem panowania nędzy, głodu i tyfusu. Zastrzeżenie to nie dotyczy tylko granicy polsko-rosyjskiej, ale wogóle wszystkich granic otaczających Rosję sowjecką. Nie można bowiem pozwolić, by do „katorgi" sowjeckiej powróciła choćby jedna istota ludzka, której udało się stamtąd uciec.

Gwałty bolszewickie na Podolu.

W numerze „Gazety Lwowskiej" z 21. maja br. poruszyliśmy w artykule wstępnym konieczność zajęcia się losem Kamieńca Podolskiego. Jako ilustracja słów naszych służyć mogą szczegóły, przesłane do warszawskiej „Gazety Porannej", szczegóły wprost straszne, mrożące — jak słusznie redakcja podkreśla — krew w żyłach.

Wedle tej relacji, „rekwizycję" w kościołach kamienieckich naznaczono na 19. kwietnia. Ludność dowiedziała się o tej decyzji dnia poprzedniego, to też koło katedry, z której między innemi miano zabrać koronę z cudami słynącego obrazu Matki Boskiej, zebrały się tłumy wiernych, które strzegły świątyni dzień i noc. (Informator myli się, sławny na całą Polskę, cudami słynący obraz Matki Boskiej, znajduje się w kościele po-ormiańskim, nie w katedrze. P. Red.)

Gdy nazajutrz przybyły „władze" rekwizycyjne, ludność wzamian za zaniechanie rekwizycji zaproponowała okup w złocie i chlebie, — wszakże ta rekwizycja miała być dokonaną pod pozorem pomocy dla głodnych! Atoli propozycji tej nie przyjęło „naczalstwo", którego skład — warto zanotować ten szczegół dla potomności! — był następujący: Bredis (Łotysz) naczelnik „Czeka"; Twierdochleb (bolszewik z Galicji, Rusin) zawiadowca oddziału sekretno-wywiadowczego, oraz Schönefsen, czekista.

Gdy bolszewicy usiłowali przemocą wedrzeć się do kościoła, zebrana ludność wyrzuciła ich z podwórza kościelnego. Wówczas dygnitarze sowieccy salwowali się ucieczką.

Bezpośrednio potem zebrał się na naradę „Ispołkom", który uchwalił stłumić siłą opór polskiej ludności i dokonać rabunku katedry, oraz trzech innych kościołów: ormiańskiego, trynitarskiego i dominikańskiego.

W myśl tej uchwały, w kilka godzin później ruszył na zdobycie katedry oddział kozaków z „Ochrannej sotni osobowo otdieła". Wpadł on na plac przy katedrze i po kilku strzałach, rzucił się na zebranych przy kościele, bijąc nahajkami i tratując końmi. W ten sposób zdobyto katedrę i dokonano „rekwizycji", w niej, jak i w trzech innych kościołach, z pod których cofnęła się ludność na wieść o tamtym pogromie. Odwrotowi tłumów wiernych, towarzyszył pościg kozaków i czekistów, którzy bili w sposób niemiłosierny dopadniętych.

Epilogiem zajść pod katedrą, były dokonane w nocy i nazajutrz masowe aresztowania wśród wybitniejszych Polaków, przeprowadzone na rozkaz naczelnika „Czeka", lotysza Bredisa.

Tak się przedstawia fragment wielkiego dramatu, rozgrywającego się w państwach sowieckich, równocześnie z kokietowaniem przez delegatów sowieckich Watykanu i z zapewnieniami o... zupełnej wolności religijnej w „bolszewickim raju".

Prasa polska górnośląska o zajściach gliwickich.

Katowice. Całą prasa polska na Górnym Śląsku zajmuje się ostatniemi wypadkami w Gliwicach. „Goniec śląski" pisze: w poniedziałek zaczęli polscy urzędnicy kolejowi przejmować kolej na polskim obszarze Górnego Śląska. Przejmowanie odbywa się stopniowo i ma trwać do 20 czerwca. Polscy urzędnicy kolejowi są solą w oku Niemiec. Im bardziej zbliżał się termin przejmowania Śląska przez władze polskie, tem bardziej rosła nienawiść Niemców. Już w piątek, sobotę i w poniedziałek w Gliwicach i Bytkowicach ujawniły się objawy tej nienawiści, które spowodowały wiele ofiar wśród polskich kolejarzy. W poniedziałek napadli Niemcy na polskich kolejarzy, których wiele ob to dotkliwie. Około 20 ciężko okaleczono i znajdują się oni w szpitalach. Napady piątkowe i sobotnie miały sprowokować ludność polską, wywołać rozruchy i w ten sposób odroczyć przejmowanie rządów przez Polskę. Na zgromadzeniu niemieckich socjalistów wzywano Polaków, aby natychmiast przenieśli się do polskiej części Górnego Śląska. Na zgromadzeniu tem obito 50 robotników polskich. Niemcy zwracają się nietylko przeciw kolejarzom polskim, ale także przeciw polskim robotnikom, którzy z przejęciem władzy na Górnym Śląsku nie mają nic wspólnego. Setki kolejarzy Polaków, Niemcy wypędzili z Gliwic i Bytkowic. Kolejarze obici i okaleczeni przybyli do Katowic. **Liczba okaleczonych sięga 80 osób, a ogółem uchodźców jest przeszło 600.** Widok obitych kolejarzy wywołał ogromne rozgoryczenie wśród ludności polskiej. W sprawie zajść gliwickich donoszą dalej, że kolejarzom polskim w Gliwicach zdemolowano mieszkania.

Katowice. (AW). Rozeszły się tu pogłoski, że w Zabrzu wybuchły gwałtowne rozruchy przeciw Polakom, prowadzone przez Orgeschowców. Między innymi podobno pobito dr. Hagera b. komisarza plebiscytowego w powiecie.

Pamiętajmy o braciach powracających z Rosji!

Obrady Sejmu.

Warszawa. (PAT.) Sprawozdanie z posiedzenia sejmowego z dnia 30. maja 1922.

Sejm w drugiem i trzeciem czytaniu przyjął nowelę do ustawy o sądach przemysłowych i kupieckich. Nowela ta okazała się potrzebną ze względu na spadek kursu marki polskiej. W dalszym ciągu dyskusji nad monopolem tytoniowym sprawozdawca p. **Kędzior** w końcowym wywodzie polemizował z przemówieniami pp. Wierzbickiego i Krajny, poczem Izba przystąpiła do rozprawy szczegółowej. W dyskusji szczegółowej zabierali głos pp. **Wróblewski, Sosiński** i sprawozdawca Kędzior. Marszałek zgodnie z uchwałą konwentu seniorów przerwał dyskusję nad tą sprawą do godz. 7, o której ma się odbyć głosowanie.

Następnie p. **Daszyński** uzasadnia wniosek nagły P. P. S. w sprawie autonomii dla Galicji wschodniej. P. Daszyński: Konieczną jest rzeczą utworzyć w Małopolsce wschodniej sejm krajowy i zarząd krajowy, odpowiedzialny przed tym Sejmem.

P. **Zamorski:** Nie wolno tej sprawy załatwiać poza obrębem innych spraw polskich, zwłaszcza w chwili obecnej, która jest niestosowna, by prawa Polski do Galicji wschodniej uczynić wątpliwemi.

W głosowaniu nagłość wniosku odrzucono, wniosek zaś odesłano do komisji konstytucyjnej.

Następnie Sejm przystąpił do omówienia nagłości wniosku P. S. L. w sprawie noweli do reformy rolnej.

P. **Dąbski** uzasadniając nagłość wniosku podkreślił, że nie chodzi tu o zaostrzenie sprawy rolnej, lecz jedynie o szybsze jej przeprowadzenie, tj. o skrócenie procedury wywłaszczenia.

P. **Staniszkis** oświadcza się przeciwko wnioskowi, jako agitacyjnemu, obliczonemu tylko na wrażenie na zewnątrz wobec zbliżających się wyborów sejmowych.

P. **Niedziałkowski** w imieniu P. P. S. wypowiada się przeciwko nagłości wniosku.

P. **Wojdaliński** imieniem N. Z. L. oświadcza się za nagłością, zastrzegając sobie pewne poprawki.

P. **Woźnicki**, nie aprobując motywów wniosku, oświadcza się za nagłością, zapowiadając równocześnie poczynienie poprawek w komisji.

P. **Wichliński** oświadcza się za taką nowelą rządową do ustawy o reformie rolnej, któraby zapewniała robotnikom rolnym i małorolnym pierwszeństwo przed zamożnymi.

Marszałek zastrzega się przeciwko temu, aby ten sposób oświadczeń nie stał się precedensem na przyszłość.

P. **Dubanowicz** wyraża zapatrywanie, że wniosek będący na porządku dziennym jest sprzeczny z konstytucją i oświadcza się przeciw nagłości.

Przeciwko nagłości przemawiał także p. **Federowicz**, za wnioskiem zaś pp. **Matakiewicz, Stapiński i Zaleski.**

W głosowaniu nagłość odrzucono 270 głosami przeciwko 128, poczem wniosek odesłano do komisji rolnej i prawniczej.

W tem miejscu Marszałek zarządził przerwę posiedzenia.

GŁOSOWANIE W SPRAWIE MONOPOLU.

Po przerwie przystąpiono do głosowania nad monopolem **tytoniowym.** Głosowanie **nad art. 1.** ustawy o monopolu tytoniowym wraz z obliczeniem głosów trwało od godz. 7 do godz. 8.45.

W głosowaniu wzięło udział 386 posłów.

Pp. Rajski i Wójcicki, zwolennicy monopolu, spóźnili się z oddaniem kartek, wskutek czego głosów ich nie liczono.

Po obliczeniu głosów Marszałek zawiadamia, **że za monopolem oświadczyło się 183 posłów — przeciwko monopolowi 183 posłów,** wobec czego art. 1 nie uzyskał większości, a temsamem upadł.

Sprawozdawca p. **Kędzior** oświadcza, że Sosiński wniósł dodatek do art. 1, opiewający, że wprowadzenie monopolu tytoniowego w województwie śląskiem może nastąpić tylko za zgodą Sejmu śląskiego. Mowca oświadcza w porozumieniu z Rządem, że póki Polska nie objęła Górnego Śląska — **ewentualna ustawa o monopolu** nie obowiązuje Górnego Śląska, z chwilą zaś objęcia Górnego Śląska, obowiązywać będzie ust. 4 artykułu 5. konstytucji województwa śląskiego, postanawiający, że podatki i opłaty obowiązujące na terytorjum Rzeczypospolitej, obowiązują również na terytorjum śląskiem.

Marszałek oznajmia, że p. Sośnicki wobec tego wniosek swój cofnął.

Następne artykuły do 6. włącznie, wśród panującej w Izbie wrzawy zostały przyjęte.

Marszałek: Ponieważ podniosły się tu wątpliwości co do wyniku głosowania nad art. 1 muszę się powołać na art. 37 regulaminu, który powiada, że Marszałek rozstrzyga o wszystkich spornych sprawach, nie określonych wyraźnie w regulaminie, a tyczących się sposobu obrad. — Wprawdzie art. 1. upadł, mimoto jednak musimy głosować nad dalszymi artykułami. W Sejmie naszym wypadku takiego jeszcze nie było, ale często się zdarza, że w drugiem czytaniu ustawy znachodzą się artykuły sprzeczne ze sobą, co dopiero w trzeciem czytaniu zostaje usuniętem.

Wśród ciągłej wrzawy wywoływał następnie Marszałek art. 2 do 6 włącznie, a ponieważ nikt nie żądał głosu, ogłaszał je za przyjęte.

Przystąpiono potem do art. 7. W imiennem głosowaniu przyjęto art. 7 — 184 głosami przeciw 178. Dalsze głosowanie odroczył Marszałek do jutra do godz. 3 popołudniu.

Na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia znajduje się między innemi deklaracja Ministra spraw zagranicznych, oraz wniosek nagły p. Radziszewskiego w sprawie obecnej drożyzny gotówki.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. (PAT.) Na posiedzeniu **Komisji skarbowo-budżetowej** postanowiono wstawić do budżetu kwotę 40 milionów mk. na pomoc dla robotników, którzy ulegli nieszczęśliwym wypadkom przy pracy w b. zaborze rosyjskim.

Komisja prawnicza rozpatrywała w dalszym ciągu projekt ustawy o ochronie lokatorów. Załatwiono sprawę odwołania od uchwały miejscowych komisji komornej przy Ministerstwie spraw wewnętrznych. W skład tej ostatniej komisji wchodzić będą przedewszystkiem Minister lub jego zastępca i po jednym przedstawicielu Ministerstw sprawiedliwości oraz zdrowia publicznego, przedstawiciel Centralnego Związku lokatorów i przedstawiciel Związku właścicieli nieruchomości. — Pozatem ustalono, że na wypadek nieustalenia przez komisje miejscowe mnożników do dnia 1. czerwca b. r. ewentualnie 1. grudnia b. r., mnożniki te ustalone zostaną przez właściwe komisje odwoławcze. Od dnia ogłoszenia ustawy aż do 1. lipca 1927 nie wolno będzie przerabiać mieszkań prywatnych na lokale handlowe, biura, kinematografy itp., pod karą grzywny i aresztu, oraz przywrócenia mieszkania do stanu poprzedniego.

Ustawa obowiązywać będzie **na całym** obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego i wileńskiego. Co do tego ostatniego województwa decyzja została zastrzeżona posłom wileńskim.

Kanclerz Wirth o traktacie w Rapallo.

Berlin. Kanclerz Rzeszy Wirth złożył w Sejmie Rzeszy oświadczenie rządowe, w którem stwierdził, że rokowania w Paryżu są w pełnym toku. Wiele jeszcze wody upłynie w Renie, zanim urzeczywistnią się zasady prawne, które tworzą myśl wytyczną niemieckiej polityki. Delegacja niemiecka ożywiona była myślą porozumienia się. Francja starała się wykluczyć je poza nawias. Traktat w Rapallo jest uczciwem i szczerem „dziełem pokojowem“. To też nieuzasadnione było podejrzenie, jakoby Niemcy żywiły zamiary wojenne. Traktat w Rapallo jest umową polityczną, której żadna trzecia strona nie powinna uważać za niebezpieczną, lub ograniczenie swych praw. Zasady traktatu były ułożone na długo przed konferencją. Kanclerz przeczy, jakoby traktat zawierał tajne postanowienia natury wojskowej. Jeżeli kwestja granic wschodnich nie została ostatecznie rozwiązana, to nie z winy Niemiec. Kanclerz prosi o zatwierdzenie traktatu w Rapallo, jako dzieła pokoju, które „przyczyni się do pokoju europejskiego“.

Odpowiedź Niemiec w sprawie odszkodowań.

Bordeaux. (PAT.) Radio. „Petit Parisien“ stwierdza, że odpowiedź niemiecka przesłana komisji odszkodowań jest na ogół zadowalająca, przyznaje bowiem komisji prawo zasięgania informacji o stanie finansowym Rzeszy, przyjmuje obowiązek Niemiec unikania powiększania długu płynnego Rzeszy, a nadto przewiduje opracowanie w najbliższym czasie programu, oraz ustaw mających zapobiec odpływowi kapitałów niemieckich za granicę.

Bordeaux. (PAT.) Radio. Szereg dzienników stwierdza, że odpowiedź niemiecka jest zadowalająca. Jednakże opinja rozmaitych członków komisji odszkodowań odmienną jest w zapatrywaniach na odpowiedź niemiecką. Zdaniem niektórych członków komisji tekst odpowiedzi niemieckiej jest dwuznaczny, wobec czego decyzja komisji miałaby być odroczoną aż do otrzymania dodatkich wyjaśnień.

Leafield. (PAT.) (Radio.) Dzienniki wyrażają zadowolenie z powodu zażegnania nowego kryzysu reparacyjnego. „Daily Telegraph“ omawia techniczną stronę międzynarodowej pożyczki, która ma być udzielona Niemcom przez Amerykę i neutralnych. „Times“ stwierdza korzystną zmianę nastroju politycznego w Europie. Rokowania dra **Hermesa** z komisją odszkodowań zapowiadają się pomyślnie, co łączyć należy z posiedzeniem międzynarodowych finansistów w Paryżu, na którem omawia się warunki pożyczki. Pożyczka ta dojdzie niewątpliwie do skutku, i wywrze efekt zarówno polityczny, jak i psychologiczny.

Opanowanie Rosji przez Niemców.

Moskwa. (AW.) Rząd sowiecki na szeroką skalę rozdaje Niemcom koncesje rolne głównie na południu Rosji i wybrzeżach Morza Czarnego. Jest to planowa akcja, mająca na celu podniesienie stosunków między Niemcami a Rosją na gruncie ekonomicznym, politycznym i militarnym. Najwięcej koncesji otrzymali Niemcy w rejonie Odessy. Ze źródeł sowieckich udało się przedstawicielowi „Ajencji Wschodniej“ zebrać wiadomości, że do jednego tylko rejonu przybędzie 12.000 kolonistów niemieckich. Większość ich zna język rosyjski. Koloniści ci w razie wojny utworzą kadry czerwonej armji. Plany rosyjsko-niem. w tym kierunku są bardzo rozległe. Przewidują sprowadzenie i osiedlenie w Rosji w ciągu dwu lat około 100.000 najlepszej kadry niemieckiej. Charakterystyczne jest, że władze sowieckie odmawiają koncesji rolnych na wybrzeżu Czarnomorskiem reflektantom innych narodowości, proponując im zagospodarowanie odłogów na Powołżu, Uralu i w innych miejscowościach Rosji. Dzieje się to na podstawie umowy zawartej z Niemcami. Wiadomości te potwierdza notatka w jednym z ostatnich numerów „Krasnyj Kryn.“, donosząca o istnieniu całego szeregu rozgałęzionych organizacji niemieckich, służących celom osadnictwa niemieckiego na południu Rosji — z nazwą „Bundestreu“, która sprowadziła dla swych członków miljon pudów zboża, zakupionego w Rumunji i która zaopatruje kolonistów w towary i narzędzia rolnicze. Organizacje te czerpią fundusze od rządu niemieckiego.

Berlin. (PAT.) Towarzystwo przemysłowe rosyjsko-niemieckie, świeżo zawiązane, rozporządza kapitałem zakładowym w sumie 30 miljardów marek. Wśród akcjonarjuszy niemieckich znajdują się Stinnes i Krupp, po stronie rosyjskiej rząd sowietów.

Intrygi Petruszewicza.

Lwów. (AW.) Z miarodajnego źródła dowiadujemy się, że wiedeński samozwańczy rząd Pe-

truszewicza wchodzi coraz częściej w układy z sowietami. I tak w czasie pobytu delegacji Petruszewiczowskiej w Genui członek tej delegacji p. Bondriwskij odbył dłuższą konferencję z delegacją sowiecką w Genui. Również komisarz Rakowski w czasie przejazdu przez Wiedeń konferował z p. Nazarukiem-sekretarzem rządu Petruszewicza. — Pierwszym rezultatem tych narad jest wyjazd Nazaruka do Berlina, dla omówienia w tamt. poselstwie sowieckiem sprawy oczekiwanego przez sfery petruszewiczowskie przyłączenia Galicji Wschodniej do republiki sowieckiej.

Lwów. (AW.) W wojskowych instytucjach sowieckich ilość „bezpartyjnych“ stale wzrasta. Wedle obliczeń nawet w instytucji będącej dotychczas wyłączną domeną wypróbowanych komunistów „Komendnoj sostaw“ liczba bezpartyjnych osiągnęła 60%.

Z życia prowincji.

Kamionka Strumiłowa. (Wiec w sprawie popierania Skarbu Narodowego). — Dnia 7. bm. w tut. mieście odbył się wiec pod przewodnictwem p. Tadeusza Kaniowskiego, dyrektora gimnazjalnego, jako przewodniczącego Powiatowego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego. W gorących słowach p. Marja Demel ze Lwowa przedstawiła zebranym potrzebę składania ofiar na rzecz Skarbu Narodowego, a mianowicie wszelkich szlachetnych kruszców, które mają iść na podkład przyszłej waluty polskiej. Po dyskusji jednogłośnie uchwalono następującą rezolucję:

„Zebrani na wiecu w dniu 7. maja 1922 obywatele i obywatelki miasta Kamionki Strumiłowej uchwalają wobec ciężkiego przesilenia finansowego Państwa Polskiego, w które wtrąciła je rabunkowa gospodarka zaborcza w czasie 150-letniej niewoli, tudzież fatalne skutki wojny światowej, przewalającej się przez lat kilka po ziemiach naszych, przyjść z pomocą w budowie pierwszego Skarbu Narodowego w Zmartwychwstałej wolnej zjednoczonej Polsce, składając ofiarnie w miarę możności złoto i srebro na podkład waluty, by umożliwić z trudem dźwigającej się Ojczyźnie gospodarczą Jej odbudowę i wznieść trwały fundament dla Jej przyszłego rozwoju i potęgi“.

Termin wykupna świadectw przemysłowych na r. 1922.

Izba skarbowa we Lwowie wzywa właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, oraz wykonywujących osobiste zajęcia przemysłowe do wykupienia świadectw przemysłowych na rok 1922 w kasach skarbowych w siedzibie władz podatkowych I. Instancji na podstawie należycie wypełnionych deklaracji, poświadczonych przez Inspektorat skarbowy, we Lwowie przez Administrację podatków w terminie najpóźniej do 30 czerwca b. r.

Blankiety deklaracji wydają bezpłatnie kasy skarbowe.

Celem uniknięcia natłoku w kasach skarbowych wzywa się zainteresowanych do bezzwłocznego wykupywania świadectw przemysłowych.

Również do 30. czerwca b. r. winny osoby obowiązane do opłacenia na rok 1922 podatku procentowego od zysku, złożyć w właściwym inspektoracie skarbowym (Administracja podatków) deklarację do tego podatku na blankietach wydawanych bezpłatnie przez ich władze.

Winni prowadzenia przedsiębiorstw po dniu 30. czerwca b. r. bez świadectw przemysłowych lub na podstawie świadectw nieodpowiednich, jakoteż płatnicy, którzy — jakkolwiek do tego obowiązani, w powyższym terminie nie złożyli deklaracji do podatku procentowego od zysku, ulegną karom pieniężnym unormowanym w ustawie o państwowym podatku przemysłowym.

Bliższe szczegóły podane są w publicznych obwieszczeniach do L. 41975/22.

Drugi dzień Zjazdu gazowników.

(mg) Wczoraj w dalszym ciągu odbywał się zjazd przedstawicieli przemysłu gazowniczego i inżynierów wodociągowych w sali Izby handlowej i przemysłowej. Rano wygłosili fachowe odczyty: inż. Piwoński, inż. Dziurzyński dyr. gazowni w Poznaniu, inż. Seifert dyr. gazowni w Krakowie, inż. Holnicki-Szulc, dyr. fabryki Cmielów, inż. służby ruchu gazowni w Warszawie Kłobukowski i inż. Dalbor z gazowni lwowskiej.

Popołudniu odbyło się walne zgromadzenie Zrzeszenia gazowników pol. na którem przyjęto do wiadomości sprawozdanie zarządu, uchwalono budżet na rok 1922, przyjęto inżynierów ... Zrzeszenia, oraz wysłuchano szeregu sprawozdań.

Wieczorem wydała gmina przyjęcie dla uczestników Zjazdu. Dziś ukończą się obrady. — ... odbędzie się walne organiz. zebranie Związku gosp. Gazowni i Wodociągów Państwa Polskiego.

Zmiany ruchu pociągów.

Z DNIEM 1. CZERWCA B. ROKU.

(III). Znaczniejsze zmiany w nocy z 31. maja na 1. czerwca br. będą następujące:

Na linji Lwów—Rzeszów dnia 31. maja obecnie kursujący pociąg Nr. 2, wychodzący ze Lwowa 22.25 wypada a natomiast kursować będzie nadzwyczajny pociąg pośpieszny Nr. 204 A odjazd ze Lwowa 18.00.

Osobowy pociąg Nr. 26 odchodzący ze Lwowa dnia 1. czerwca br. wypada, a natomiast będzie kursował nowy pociąg Nr. 30 dnia 31. maja, jako nadzwyczajny pociąg osobowy Nr. 30 A, odjazd ze Lwowa godzina 23 A 30.

Obecnie kursujący pociąg osobowy Nr. 42 na linji Lwów—Przemyśl kursować będzie w nocy z 31. maja na 1. czerwca w dalszym ciągu jako nowy pociąg osobowy Nr. 28 z Przemyśla do Krakowa.

Obecnie kursujący pociąg pośpieszny Nr. 904 do Warszawy kursować będzie na odcinku Przeworsk—Rozwadów w nocy z 31. maja na 1. czerwca jako nadzwyczajny pociąg pośpieszny Nr. 904 A.

Pociąg osobowy Nr. 215 Lwów—Podwołoczyska kursować będzie w nocy z 31. maja na 1. czerwca jako nadzwyczajny pociąg osobowy Nr. 215 A ze Lwowa do Barszczowic (Lwów odjazd 23 A 16) z Barszczowic dalej jako nowy pociąg Nr. 215.

Osobowy pociąg Nr. 1715 odejdzie w nocy z 31. maja na 1. czerwca jako nadzwyczajny pociąg osobowy Nr. 1715 A (Lwów odjazd 23 A 30 do Glinny Nawarji, zaś z Glinny Nawarji, jako nowy pociąg Nr. 1715 do Stryja.

Osobowy pociąg Nr. 922 Lwów—Warszawa odejdzie w nocy z 31. maja na 1. czerwca b. r. jako nadzwyczajny pociąg osobowy Nr. 922 A, ze Lwowa do Zaszkowa (Lwów odjazd 23 A 10), a stąd jako nowy pociąg Nr. 922 do Bełżca.

T. O. M.

Podejmuje za dni kilka wielką doroczną kampanję dla wywalczenia potrzebnych funduszów tysiącom opuszczonych, zaniedbanych chorych dzieci polskich. — Niechże poczucie ogólnoludzkie i żarliwość patrjotyczna datków na ten cel nie poskąpią. — TOM. zaapeluje niebawem do nas w imię polskiego dziecka, którego niedolę złagodzić jest naszym świętym obowiązkiem. Tydzień dziecka niech zmobilizuje ofiarność publiczną na cel maluczkich, z którymi wzrastać ma przyszłość Narodu.

KRONIKA.

Kalendarz: Czwartek, 1 czerwca. Rz.-kat.: Nikodema m. — Gr.-kat.: Patryka — Słowiański: Świętopełka.

— Lwowianie odznaczeni Krzyżem Walecznych. Rozkaz Ministra spraw wojskowych w Dzienniku personalnym Nr. 11 z r. 1922 wylicza szereg osób, odznaczonych Krzyżem walecznych. Ze Lwowa odznaczeni zostali: ks. Arcybiskup Bilczewski Józef, prof. Marceli Chlamtacz, Tadeusz Cieński, generał podpor. Maksymiljan Linda, prezydent m. Lwowa Józef Neumann, dr. Leonard Stahl.

— Nowy kawaler orderu „Polonia restituta“. Wczoraj popołudniu odbyła się w Warszawie uroczystość wręczenia „Orderu Polonia Restituta“ posłowi nadzwyczajnemu Stanów Zjednoczonych Gibsonowi.

— Liczba cegiełek wawelskich przekroczyła 2600. Cegiełkę 2600 fundowali Henri Lorin, Georges Grosjean, deputowani Paryża, którzy zwiedzając w ostatnich dniach Kraków, odczuli żywo czar jego pamiątek i zabytków przeszłości.

— Nowe opłaty. Biuro prasowe Ministerstwa skarbu komunikuje: Świadectwa wydane przez władze państwowe i urzędy administracyjne, podlegać będą od dnia 26 czerwca b. r. na mocy nowych postanowień ogłoszonych w Nr. 38 Dz. U. ... opłacie w wysokości 200 Mk. za pierwszy arkusz, a 50 Mk. za każdy arkusz następny. Nowe przepisy ustanawiają nadto szereg opłat wyższych.

— Wpływ z daniny. Ministerstwo skarbu donosi, że ogólna suma wpływów z daniny do dnia 20 maja b. r. wynosi 50.676,709.000 Mk. co w stosunku do preliminowanej kwoty 80 miljardów Marek stanowi 63'3%.

— Obchód Św. Kazimierza w Wilnie. Uroczystość obchodu 400-lecia kanonizacji św. Kazimierza została zakończona wczoraj solennem ... w bazylice, przy udziale licznych rzesz publiczności i duchowieństwa. Relikwie złożono w kaplicy św. Kazimierza, po poprzedniem ich ... w ...

— Podwyżka taryfy tramwajowej ... na posiedzeniu magistratu odroczona mimo odmiennego wniosku komisji elektrycznej. Większość ... magistratu stanęła na stanowisku ... że podwyżka jest niedopuszczalną w chwili ... gdy miasto podejmuje energiczną walkę przeciw szalejącej we Lwowie drożyźnie, która wzbogaca nieliczną garstkę spekulantów, do rozpaczy i ruiny doprowadzając ogół mieszkańców.

— Ogłoszenie konkursu. Kuratorjum okręgu szkolnego lwowskiego ogłasza konkurs na obsadzenie jednej posady nauczyciela przedmiotów ogólnokształcących w byłej krajowej szkole tkackiej w Krośnie z terminem do końca czerwca 19 2 r. Bliższe szczegóły konkursu podaje nr. 7 Dziennika urzędowego okręgu szkolnego lwowskiego z r. 1922.

— Dyrekcyjna Rada kolejowa. W dalszym ciągu rozpoczętej w poniedziałek sesji lwowskiej dyrekcyjnej Rady kolejowej, o której wczoraj donieśliśmy, odesłano zgłoszone wnioski do poszczególnych komisyj i odroczono obrady plenarne. Komisje ukonstytuowały się w ten sposób, że inż. Stanisława Rybickiego wybrano przewodniczącym komisji drogowej i budowlanej, zaś p. Maksymiljana Thoma przewodniczącym komisji ruchowej, oraz handlowej. W poniedziałek popołudniu i we wtorek rozpatrywały komisje zarówno zgłoszone już wnioski, jak i cały szereg wniosków nagłych, przy współudziale dyrektorów odnośnych wydziałów dyrekcji lwowskiej. O ostatecznych uchwałach pełnej Rady doniesiemy po zamknięciu tejże.

— (U) **Kolejowe ulgi taryfowe** dla budowy II. domu techników. Ministerstwo kolei żelaznych przyznało komitetowi budowy II. domu techników we Lwowie taką samą ulgę przy przewozie materjałów budowlanych przeznaczonych do budowy tego domu, jaka przewidziana jest dla materjałów (budulca drzewnego nieobrobionego i obrobionego) przewożonych dla celów odbudowy kraju i upoważniła komitet do wydawania świadectw na taki ulgowy przewóz. Świadectwa te traktowane będą na równi ze świadectwami Ministerstwa robót publicznych na przewóz materjałów przeznaczonych dla celów odbudowy kraju.

— Nowy dworzec w Krakowie. Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie ogłasza, że celem umożliwienia wjazdów zwiększonej z dniem 1 czerwca b. r. ilości pociągów pasażerskich, wybudowała dodatkowy prowizoryczny dworzec dla pociągów odjeżdżających z Krakowa w stronę Warszawy i Bogumina. Dworzec ten mieści się w obrębie dworca głównego i nosić będzie nazwę „Dworzec Zachodni“. Odjazd pociągów z tego dworca rozpocznie się z dniem 1 czerwca b. r.

— Zjazd pracowników naukowych rolników. Izba rolna poznańska uchwaliła zorganizować Zjazd pracowników naukowych gospodarstwa wiejskiego. Zjazd ma się odbyć w drugiej połowie czerwca b. r. w Bydgoszczy. Informacji udziela biuro Zjazdu w Bydgoszczy. Adres: prof. Instytutu naukowego gospodarstwa wiejskiego dr. K. Bassalik.

— Zjazd notarjuszy. Na podstawie porozumienia się małopolskich Izb notarjalnych, tudzież Zrzeszenia notarjuszy i pisarzy hipotecznych w Warszawie, odbędzie się dnia 3 czerwca b. r. uroczyste otwarcie Zjazdu w sali Izby handlowej. Obrady to-

czyć się będą w trzech sekcjach do dnia 5 czerwca b. r. włącznie. Wszelkich wiadomości co do Zjazdu udziela biuro Izby notarjalnej, ul. Poselska 20.

— (U) **Wstrzymanie przesyłek** nadzwyczajnych do Rumunii. Ze Stanisławowa donoszą, że wobec oświadczenia rumuńskiego urzędu celnego w Nepołokowcach nie będą z dniem 1 czerwca b. r. przyjmowane do rewizji celnej i w ogóle wpuszczane do Rumunji przesyłki nadzwyczajne (ekspresowe). Wobec tego musiano wstrzymać przyjmowanie tych przesyłek na stacjach kolejowych w Polsce jak również dopuszczalnych przesyłek do przewozu w ruchu przechodnim przez Polskę.

Mianowania i przeniesienia.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie przeniósł w drodze zamiany miejsc służbowych Mikołaja Kadobiańskiego, st. oficjała z Tarnopola do Delatyna, zaś Włodzimierza Kończyłę kancelistę z Delatyna do Tarnopola; oraz zamianował ukończonego słuchacza praw Leonarda Wędrychowskiego aplikantem.

Prezes sądu apelacyjnego w Krakowie zamianował dr. Adama Artura Wanickiego aplikantem w Krakowie.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś, we środę „W małym domku“ dramat w 3 aktach Rittnera (gościnny występ Ordon-Sosnowskiej).

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we środę „Jedna druga“, komedja w 3 aktach Kallasowej.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, we środę „Dama w gronostajach“, operetka w 3 aktach Gilberta (gościnny występ Kaweckiej).

Z muzyki.

W poniedziałek 29 b. m. wykonano ponownie w szczelnie zapełnionym Teatrze Nowości „Rozwódkę“ Leona Falla z współudziałem p. Wiktorji Kaweckiej w roli Jany.

Interesująca kreacja słynnej artystki operetkowej, doskonała pod względem gry scenicznej i wokalnego wykonania partji, odpowiada wszelkim wymaganiom kompozytora i daje słuchaczom zupełne zadowolenie, pod warunkiem, że pogodzą się z emisją głosu — w pierwszej chwili — cokolwiek rażącą. Z tem zabarwieniem zarówno ustępów wygłaszanych prozą jak śpiewanych, trzeba się oswoić, poczem kantylena, w miarę potęgowania siły i wzrastającego napięcia dramatycznego, przybiera inny koloryt i wykazuje zarazem — na punkcie muzykalnej frazy i przejęcia się p. Kaweckiej — sporo efektów istotnie artystycznych. Nacechowana prawdziwą dystynkcją gra sceniczna, dostraja się do muzycznej interpretacji. Każdy ruch zdradza rutynę nabytą przez długoletni pobyt na pierwszorzędnych scenach operetkowych. Wszystkie powyżej wymienione zalety złożyły się więc na kreację udatną, wywołującą słusznie w wielu momentach — zwłaszcza gdy chodzi o wokalną stronę interpretacji — zachwyt w audytorjum.

Do całości odniesionych onegdaj sukcesów p. Kaweckiej przyczyniły się też do pewnego stopnia akcesorja podnoszące efekt aparycji więc: okazałe tualety artystki na tle których działały olśniewająco hojnie nagromadzone klejnoty i biżuterje. Ich blask przyćmiewa — niezależnie od sytuacji — zawsze i wszędzie światło kinkietów...

Artystyczną kreację p. Kaweckiej obsypano żywymi okl skami. Znaczna ich część przypadła te w udziale naszym dzielnym siłom operetkowym: p. Felicji Brzeskiej, oraz pp. Filipowi Kniigowskiemu, Michałowi Tatrzańskiemu, W. Sowińskiemu i A. Kowalskiemu.

Rytmika i w ogóle całość muzycznego wykonania, nienaganna pod batutą p. R. Wojnarowicza, zasłużyła na uznanie.

Fr. Neuhauser.

TELEGRAMY.

U NACZELNIKA PAŃSTWA.

Warszawa. (PAT.) Wczoraj odbyła się w Belwederze u Naczelnika Państwa narada, w której wzięli udział Premier Ponikowski, Minister spraw zagranicznych Skirmunt i Minister robót publicznych Narutowicz. Ministrowie Skirmunt i Narutowicz przedstawili Naczelnikomi Państwa przebieg i rezultaty konferencji genueńskiej.

MEROWIE FRANCUSCY W WARSZAWIE.

Warszawa. (PAT.) Onegdaj wieczorem przybyło do Warszawy celem zwiedzenia miasta oraz nawiązania łączności z polskiemi władzami miejskiemi pięciu merów jako przedstawicieli Związku miast francuskich. Na dworcu powitali gości prezydent miasta Nowodworski, oraz prezydent Rady miejskiej Baliński. W ciągu dnia dzisiejszego goście w towarzystwie Zarządu miasta Warszawy zwiedzają miasto. O godz. 18 goście będą podejmowani w Bristolu obiadem, wydanym na ich cześć przez miasto. Wieczorem będą obecni w Teatrze Wielkim na przedstawieniu „Pana Twardowskiego“. Jutro o godz. 14 ambasador francuski p. Panafieu wydaje śniadanie na cześć merów.

ZAKOŃCZENIE KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO.

Rzym. (PAT.) Wczoraj w południe w kościele św. Piotra odbyło się w sposób uroczysty zamknięcie międzynarodowego kongresu eucharystycznego. O godz. 11 przed południem przybył do kościoła papież, witany fanfarami i okrzykami tłumów. Opuściwszy sedia gestatoria, papież zaintonował Te Deum, poczem udzielił zebranym błogosławieństwa. Stąd zaniesiono papieża w sedia gestatoria do wejścia do Bazyliki, gdzie Ojciec Święty ponownie udzielił błogosławieństwa, poczem powrócił do swoich apartamentów. W uroczystości uczestniczyło 30 kardynałów i 400 biskupów, oraz ciało dyplomatyczne akredytowane przy Watykanie.

POGRÓŻKI ANGIELSKIE.

Londyn. (AW.) „Observer“, omawiając stosunki anglo-francuskie, stwierdza, że mylą się Francuzi, którzy sądzą, iż Lloyde George'a nie popiera cała opinja angielska. Głosy prasy „Northcliffa“ nie są wyrazem opinji angielskiej. **Na wypadek, gdyby Francja na własną rękę obsadziła** [illegible] **przestanie natychmiast istnieć ententa.** — Większość ludności angielskiej, amerykańskiej i włoskiej, a także neutralni domagają się rewizji traktatu wersalskiego. — Zdaniem tego dziennika należy również przeprowadzić zmiany w terytorjach wschodniej Europy.

FINLANDJA POD WPŁYWEM NIEMIEC.

Helsingfors. (AW.) Gabinet Wennegisa zażądał od stronnictw, **aby parlament natychmiast ratyfikował układ warszawski,** którego załatwienie odłożono do jesieni. Nie znalazłszy w tej sprawie poparcia u większości stronnictw **gabinet zgłosił swą dymisję.**

WOJNA DOMOWA W IRLANDJI.

Belfast. (PAT.) W ciągu dnia wczorajszego zabito 3 osoby, a raniono 26. Aresztowano 20 osób pod zarzutem utrzymywania stosunków z armją republikańską. W okręgu Fermanagh przyszło do walki, w której zginęło 5 osób, a wiele odniosło rany.

ZABURZENIA WE WŁOSZECH.

Medjolan. (PAT.) Z okazji wycieczki faszystów przyszło do starcia z komunistami, przyczem użyto broni palnej. Musieli wkroczyć karabinierzy. Było 8 rannych.

Bolonja. (PAT.) Faszyści demonstrowali także w dniu dzisiejszym przeciwko prefekturze. W okolicach miasta przyszło do starć, przyczem jeden robotnik został zabity. Rada ministrów wydała rozporządzenie zabraniające odbywania w całych Włoszech pochodów i zgromadzeń.

PROCES SOCJAL-REWOL. W MOSKWIE.

Moskwa. (PAT.) Dnia 25. bm. przybyli do Moskwy jako obrońcy oczekujących sądu socjalnych rewolucjonistów socjaliści zagraniczni Rosenfeld, Teodor Liebknecht i Vandervelde. Śledztwo w zupełności ukończono, a akt oskarżenia jest ostatecznie zredagowany.

PROCES KOMUNISTÓW W REWLU.

Rewel. (PAT.) W wielkim procesie wytoczonym 115 komunistom zapadł wyrok, mocą którego 6 członków parlamentu, należących do grup komunistycznych zostało skazanych na 8 lat ciężkich robót, 8 innych podsądnych na ciężkie roboty, a 35 na zamknięcie w domu poprawczym. Resztę obwinionych uwolniono.

MANIFESTACJA NA CZEŚĆ FLOTY NIEM.

Berlin. (PAT.) Były następca tronu bawarskiego Rupprecht i generał Ludendorff byli obecni na wielkiej manifestacji na cześć floty niemieckiej, poczem oddziały marynarki przedefilowały przed nimi. Wysłano do b. cesarza niemieckiego i b. następcy tronu entuzjastyczne depesze.

O KONWENCJĘ WOJSK. ROSYJSKO-NIEMIECKĄ.

Wiedeń. „N. Fr. Presse“ donosi z Londynu pod datą 29 b. m. Na zapytanie posła Thorne w Izbie gmin oświadczył L. George, że wiadomości o rzekomej konwencji wojskowej między Niemcami a Rosją zostały zbadane, że jednakże nie otrzymano dotychczas żadnego potwierdzenia. W każdym razie sprawa ta nie będzie spuszczona z oka. Poseł Thorne nie zadowolił się oświadczeniem i zapytał czy między Niemcami a Rosją istnieje traktat wojskowy. Poseł Ward (partja robotnicza) zawołał, oczywiście L. George nie dał na to pytanie odpowiedzi.

Wiedeń. „N. Fr. Presse“ donosi z Berlina pod datą 29 b. m. Obecnie toczą się w Berlinie rokowania celem uzupełnienia traktatu zawartego w Rapallo. Rokowania toczą się pomiędzy rządem niemieckim z jednej strony a Ukrainą sowiecką, Gruzją sowiecką, Czytą, Republiką dalekiego Wschodu i pograniczem sybirsko-mandżurskiem z drugiej strony.

KURS MARKI NIEMIECKIEJ PODNIÓSŁ SIĘ O 60 PUNKTÓW.

Leafield. (PAT.) Prasa angielska podkreśla z zadowoleniem, że zajęte obecnie przez Niemcy racjonalne stanowisko w sprawie odszkodowań wpłynęło dodatnio na polepszenie kursu marki niemieckiej, która w przeciągu jednego dnia podniosła się o 60 punktów.

Z GIEŁDY.

Wrocław. Izba handlowa w Wrocławiu uchwaliła zwrócić się do władz, aby w najbliższym czasie wprowadzono na giełdzie notowania dewiz państw wschodnich i bałtyckich a w szczególności marki polskiej.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 31 maja godz. 10·30.

Marki niemieckie	14·25	(14·35—14·45)
Franki francuskie	362	(000—000)
Franki szwajcarskie	751	(—)
Funty sterlingi	17 600	(— —)
Wiedeń	00—00	(36·5—38·5)
Korony niem.-austr.	35—00	(36—38)
Korony czeskie	76·—00	(78·50—79·50)
Praga, wypłata	00—00·00	(78·25—79·50)
Lei	—	(00—00·00)
Liry	204	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000·00—000·00)
Berlin		(14·25—14·40)
Dolary amerykańskie	3975—3916	(3970—0000)
„ kanadyjskie	3797—3836	(—)
Zurych Marki polskie	00·00	

Tendencja w mark. niemieckich silniejsza.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs nieoficjalnej giełdy.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 31/22/3. Edykt. Mikołaj Hładunowicz, syn Antoniego, urodzony dnia 19. marca 1887. r. w Zahorcach powiat Złoczów, powołany z wybuchem wojny światowej dnia 1. sierpnia 1914. r. do służby wojskowej dotąd nie wrócił. Świadek Jan Feszczur zeznał, że w listopadzie 1918. r. w Tarnopolu na dworcu jakiś nieznany żołnierz z Jasionowa oddał mu rzeczy i fotografję Hładunowicza w celu oddania ich żonie Hładunowicza z oznajmieniem, że Mikołaj Hładunowicz umarł na stacji w Tarnopolu. Gdy zatem prawdopodobne, że nieobecny zmarł, wdraża się na prośbę jego żony Katarzyny Hładunowicz postępowanie, celem uznania Mikołaja Hładunowicza za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Heslowi, adw. w Złoczowie, którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby Mikołaj Hładunowicz mimo to żył, ma on w Sądzie stawić się lub w inny sposób zawiadomić o tem. Na ponowną prośbę po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ Sąd rozstrzygnie ostatecznie powyższą prośbę.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 19. kwietnia 1922. 5468

T. 2/22/3. Edykt. Mikołaj Demciuch, syn Hrynia urodzony 22. marca 1880. r. w Żelechowie wielkim, powołany w r. 1914. na wojnę i wkrótce potem dostał się do niewoli rosyjskiej. W r. 1915. napisał kartkę do żony, że przebywa w Rosji w guberni wiackiej. Wedle zeznań świadka Jana Spiżewskiego miał Demciuch w niewoli rosyjskiej umrzeć w r. 1916. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Anny Demciuch wdraża się postępowanie, celem uznania Mikołaja Demciucha za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Dr. Drohomireckiemu w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 14. kwietnia 1922. 5469

T. 18/22/3. Edykt. Piotr Gałecki, syn Ołeksy urodzony dnia 28. stycznia 1892. r. w Laszkach królewskich powiat Przemyślany powołany został w sierpniu 1914. r. do służby wojskowej dotąd nie wrócił. Przesłuchany pod przysięgą świadek Iwan Pilipczuk zeznał, że z końcem października 1914. r. w bitwie pod Przemyślem był naocznym świadkiem jak pękający szrapnel rosyjski powalił Gałeckiego na ziemię i od tego czasu więcej go nie widział. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek siostry jego Anny Gałeckiej, zam. Burejko wdraża się postępowanie, celem uznania Piotra Gałeckiego za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Hesslowi adwokatowi w Złoczowie, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 15. kwietnia 1922. 5471

T. 47/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Aleksander Maliszewski, urodzony 15. stycznia 1884. r. w Dorofijówce powiat Skałat, powołany w r. 1914. do wojska, dostał się w pierwszym roku wojny do niewoli rosyjskiej, skąd powrócił 1918. r. i powołany został znów do służby wojskowej. Po pięciotygodniowym urlopie w czasie żniw tego roku odszedł na front włoski, skąd napisał w październiku 1918. r. list do żony i od tego czasu nie daje o sobie żadnego znaku życia. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi ustawowe do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę jego żony Marji postępowanie, celem uznania za zmarłego a związku małżeńskiego za rozwiązany. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drow Friedmanowi, adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomość o zaginionym. Aleksandra Maliszewskiego, o ile żyje, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie roku od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rozstrzygnie o wniosku. Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 22. kwietnia 1922. 5461

T. 628/21/9. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Damian Suś, syn Wasyla i Eufrozyny urodzony dnia 13. listopada 1884. r. w Żółtańcach, ostatnio tamże zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. powołany w r. 1914. podczas ogólnej mobilizacji do służby wojskowej i walczył na froncie rosyjskim. Od tego czasu brak o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. u. c. wzgl. ust. z 31 marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Oleny z Bodnarów Suś wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a związku małżeńskiego zawartego na dniu 13. czerwca 1910. r. między wymienionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub adw. Dr. Leonowi Brandlerowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. października 1922. r. jednak nie prędzej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 25. kwietnia 1922. 5484

T. 43/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Dżuła, urodzony 14. kwietnia 1887. r. w Orzechowcu powiat Skałat, powołany w czasie mobilizacji do wojska jako żołnierz brał udział przy 15. p. p. w wojnie światowej i niedługo potem padł od kuli nieprzyjacielskiej w lesie koło Brzeżan, gdzie też pochowany został czego świadkiem był Piotr Parchajło. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi ustawowego uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę jego żony Katarzyny Dżuły postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o zaginionym. Michała Dżułę, o ile żyje, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy od ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 10. kwietnia 1922. 5465

T. 27/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Łotocki, urodzony 26 października 1883. r. w Płotyczy powiat Tarnopol. wyjechał w r. 1903. do Ameryki, gdzie przebywał w Kanadzie w Montreal Imperial Olx. W pierwszym roku pobytu w Ameryce pisał do rodziny a od r. 1909. nie daje o sobie żadnego znaku życia. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi ustawowego uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę jego żony Apolonji Łotockiej postępowanie, celem uznania za zmarłego a związku małżeńskiego za rozwiązany. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Fischerowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. Stanisława Łotockiego, o ile żyje, wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie roku od ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 13. kwietnia 1922. 5463

T. 395/20/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Kohler, syn Wilhelma i Katarzyny, urodzony w Sygnówce dnia 7. października 1873 r. stolarz kolejowy, ostatnio zamieszkały w Kulparkowie, wyruszył na wojnę w sierpniu 1914. r. i służył przy 22. p. p. r. Wedle sprawozdania Czerwonego krzyża z 25. października 1917. r. został raniony i od tego czasu brak o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. c. wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Marji Kohler wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi. Zaginionego wzywa się aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. lipca 1921. Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 26 stycznia 1921. 5503

T. 35/22/4. Wincenty Chomicki, syn Nykołaja i Marji, urodzony 1877. r. w Wihnance ad Czortków, gr. kat. zamieszkały w Żurawnie, ożeniony 8. czerwca 1901. r. z Pelagją Semenyszyn, narukował w 1914. r. do służby wojskowej do 95. p. p. austr., brał udział w wojnie światowej i po raz ostatni pisał z frontu 27 lutego 1916. r. „Feldpost 80.“. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę jego żony Pelagji z Semenyszynów Chomickiej w Żurawnie postępowanie, celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub Drowi Muszyńskiemu, adwokatowi w Stryju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą jego węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Wincentego Chomickiego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie lwowskiej“ i po uzupełnieniu dochodzeń rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 25. marca 1922. 5516

T. 100/22/2. Łukien Byk syn Piotra z Popowiec, urodzony 7. czerwca 1886, jako żołnierz austrjackiego 36 pułku obrony krajowej brał udział we wojnie światowej, a od września 1914 wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 dzup. zarządza się na wniosek Oleny Byk postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Moslerowi w Czortkowie. którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Łukiena Byka wzywa się, ażeby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. grudnia 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków dnia 23. maja 1922. 5510

T. 10/22/4. 1) Wigdor Treibicz syn Tewla i Menie, urodzony w Uścieczku rzekomo w roku 1848, 2) Ginla Koffler córka Frojema i Melie Rasie, urodzona w Uścieczku 30. czerwca 1873, prywatni w Torskiem, wedle zaprzysiężonych zeznań świadków, miały umrzeć na cholerę w lecie 1915 w Tłustem. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoby wymienione poniosły śmierć, zarządza się na wniosek Jakóba Morgensterna postępowanie celem udowodnienia ich śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 1. września 1922 albo Sądowi, albo Dr. Bleicherowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionych. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków dnia 1. maja 1922. 5507

KURATELE.

P. 36/22/7. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Uchwałą Sądu powiatowego w Dąbrowie z 16. lutego 1922 L. 6/21/5 pozbawiono całkowicie własnowolności Zofię Brożkową zamieszkałą w Mędrzechowie, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono ks. Romana Brożka, wikarjusza w Okulicach.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Dąbrowa dnia 10 maja 1922. 5154 1—3

KONKURSY.

L. 490/22. Konkurs. Celem obsadzenia substytutami posad notarjalnych w Bołszowcach, Załoścach i Hnilicach, z siedzibą w odnośnych miejscowościach rozpisujemy Konkurs po dzień 1. czerwca 1922 roku.

Izba notarjalna.

Lwów dnia 14. maja 1922. 5474 1—3

UPADŁOŚCI.

S. 24/13/203. W sprawie upadłości Jana Zygmunta 2 im. Demetra wyznacza się audjencję do ogólnego zebrania wierzycieli na dzień 8. czerwca 1922 godzina 11.30 przed południem w biurze Nr. 18 niżej wymienionego Sądu. Przedmiotem obrad będzie sprzedaż O. 75 proc. udziału brutto produktów podziemnych wydobyć się mających z podziemia pól naftowych Kątc obj. whl. 574, Heureka I. obj. whl. 575, Heureka II. obj. whl. 576. Heureka III. obj. whl. 577. Heureka IV. obj. whl. 578, Heureka V. obj. whl. 579 i Heureka VI. obj. whl. 580 księgi naftowej, w drodze licytacji sądowej. Strony zawiadomione o audjencji w sposób należyty nie mogą zaczepiać uchwał lub ustaleń powziętych na audiencji z tego powodu, iż nie mogły brać udziału w rozprawie, również nie mogą założyć środka prawnego z powodu omieszkania celem usprawiedliwienia niestawiennictwa.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów dnia 23. maja 1922. 5525

S. 1/15/172. W sprawie upadłości krajowej wytwórczej spółki szlakarskiej wyznacza się audjencję na dzień 7. czerwca 1922 godz. 11.30 przed południem w biurze Nr. 18 tut. Sądu do zebrania ogólnego wierzycieli. Przedmiotem porządku dziennego będzie: wybór zawiadowcy masy w miejsce zmarłego błp. adw. Dra Izaka Feld. Strony zawiadomione o audjencji w sposób należyty nie mogą zaczepiać ustaleń i uchwał powziętych na audjencji z tego powodu, że nie mogły brać udziału w rozprawie, nie mogą również z powodu omieszkania, założyć środka prawnego celem usprawiedliwienia niestawiennictwa.

Sąd okręgowy cywilny. Oddział VII.

Lwów dnia 24. maja 1922. 5526

LICYTACJE.

Nc. IV. 127/22. Sąd powiatowy w Bolechowie sprzedaje przez publiczną licytację na zgodny wniosek współwłaściciela: 1) Jana Dzierżanowskiego w 80080/188160 cz. 2) Mikołaja Dzierżanowskiego w 15925/188160 cz. 3) Macieja Dzierżanowskiego w 14560/188160 cz. 4) Wincentego Dzierżanowskiego w 14560/188160 cz. 5) Lucji Rompało w 14560/188160 cz. 6) Bronisława Dzierżanowskiego w 14560/188160 cz. 7) Elżbiety Romanowicz w 1365/188160 cz. 8) Jana Multarzyńskiego w 1365/188160 cz. 9) Wiktora Multarzyńskiego w 1365/188160 cz. 10) niel. Julji Multarzyńskiej w 1365/188160 cz. 11) niel. Emilji Multarzyńskiej w 1365/188160 cz. 12) niel. Jadwigi Multarzyńskiej w 1365/188160 cz. 13) niel. Apolonii Multarzyńskiej w 1365/188160 cz. 14) Henryka Dzierżanowskiego w 5460/188160 cz. 15) Eugenii Dzierżanowskiej w 5460/188160 cz. 16) Apolonii Kochańskiej w 12096/188160 cz. 17) Emilji Jurkiewicz w 960/188160 cz. 18) Katarzyny Odoj w 192/188160 cz. 19) Józefa Sudzika w 192/188160 cz. niżej wymieniona realność wraz z przynależytościami ustanawiając wyszczególnioną poniżej cenę wywołania, a mianowicie: Realność obj. whl. 156 ks. gr. gm. kat. Bolechów miasto wraz z przynależytościami składającemi się z 3 chlewków pod jednym dachem, piwnicy, studni, wychodka, 38 jabłoni, 7 grusz i 20 śliw z wyłączeniem stodoły i przybudówki na pbud. lk. 515 pobudowane, która Jan Dzierżanowski ma zabrać dla siebie do dnia 1. września 1922 gdyby on nie nabył tej realności. Cena wywołania wynosi kwotę 8,578.900 Mkp., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Licytacja odbędzie się w dniu 17

czerwca 1922 o godz. 9 rano w Sądzie powiatowym w Bolechowie w sali Nr. 5. Wierzycielom zabezpieczonym na tej realności zastrzega się ich prawa ze względu na ich cenę sprzedaży. Cena kupna o ile nabywca nie będzie współwłaścicielem realności whl. 156 ma być złożoną natychmiast. O ile zaś nabywcą będzie jeden ze współwłaścicieli realności wyż wspomnianej obowiązany będzie tenże złożyć cenę kupna przypadającą osobom od 7 do 19-tu w ustępie 1) włącznie natychmiast, reszte zaś bez procentów do 3 miesięcy od dnia licytacji licząc do tus. depozytu. Ważność i prawną skuteczność uchwały udzielającej przybicia targu czyni się zawisłą od jej zatwierdzenia przez Komisję obrotu ziemią, przy Sądzie powiat. w Bolechowie. Warunki licytacyjne można przeglądnąć w Sądzie powiat. w Bolechowie w biurze Nr. 14.

Sąd powiatowy. Oddział IV.

Bolechów dnia 23. maja 1922. 5518

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 17216. Obwieszczenie. Sąd apelacyjny we Lwowie ogłasza, że notarjusz Aleksander Ottmann, przeniesiony z Peczeniżyna do Kołomyji dnia 16. maja 1922 urzędowanie w Kołomyji obejmuje.

Prezes Sądu apelacyjnego.

Lwów dnia 12. maja 1922. 5476 1—3

C. X. 121/22/1. Edykt. Przeciw Stefanowi Synycia, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Tarnopolu przez Pawła Synycia pozew o uznanie prawa własności. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję na 28. czerwca 1922 w tutejszym Sądzie sala 8. Celem strzeżenia praw Stefana Senyci ustanawia się Pana Dra Segala adwokata w Tarnopolu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Stefana Senyci w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział X.

Tarnopol dnia 16. maja 1922. 5522

C. VIII. 384/22/1. Strona powodowa Wasyl Chrystynycz, gospodarz w Jeziernie, wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Michałowi Zaturskiemu, gospodarzowi w Jeziernie, nieobjętej masie spadkowej śp. Nykoły Kudryka i nieznanemu z życia i miejsca pobytu Pawłowi Kudryk o zniesienie współwłasności ruchomości spadkowych zpn. do C. VIII. 384/22. Dla pozwanej nieobjętej masy spadkowej po śp. Nykole Kudryku oraz dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Pawła Kudryka ustanawia się kuratorem adw. Dra Kitaja w Złoczowie, który tego ostatniego będzie zastępował na jego koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki on sam się nie stawi lub nie ustanowi pełnomocnika. Na podstawie powyższej skargi wyznacza się audjencję na dzień 10. lipca 1922 o godz. 9 w Sądzie powiatowym w Złoczowie Oddział zborowski przy ul. Kościuszki Nr. 303.

Sąd powiatowy (Oddział zborowski).

Złoczów dnia 13. maja 1922. 5523

FIRMY.

Firm. 339/21. Stow. 599. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm i stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Monasterzyska. Brzmienie firmy: Towarzystwo handlowei i pożyczkowe w Monasterzyskach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Członkowie dyrekcji wystąpili: Israel Meier Scher. Członkowie dyrekcji wybrani: Gerschon Fisch (ponownie), Dawid Baner i Natan Bauer, zaś Hersch Kupfer jako zastępcy dyrektora, którzy podpisywać będą firmę w ten sposób, iż obok firmy „Towarzystwo handlowe i pożyczkowe, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Monasterzyskach“ umieszczać będą swoje podpisy. Dzień wpisu 5. stycznia 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.

Stanisławów dnia 4. stycznia 1922. 2971

Fim. 32/22. Rej. A. 97. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia dzisiejszego przy firmie: Brzmienie: „Polski Bank Krajowy. Filia w Białej“, wpisano w rejestrze następujące zmiany: Otwartą została w Oświęcimiu firma w brzmieniu: „Polski Bank Krajowy, Ekspozytura w Oświęcimiu“, z tem, że Zakład centralny względnie firma macierzysta ma swą siedzibę we Lwowie. Firma rozpoczęła swoją działalność od 1. stycznia 1922 r. Naczelnikami zamianowani zostali: Pp. Władysław Danielski i Edward Jaśkiewicz, obaj z Oświęcimia, którzy reprezentują firmę na zewnątrz i ją podpisują kolektywnie lub każdy z osobna, ale zawsze kolektywnie z zastępcą Naczelnika lub jednym z prokurentów i firmę podpisywać będą w ten sposób, że pod brzmieniem firmy położą swe podpisy jak na wzorze. Nadano rokurę pp. Romanowi Mayzelowi, burmistrzowi i właśc. realności, Marcelemu Gorączko, notarjuszowi, Teofilowi Wysockiemu, właścicielowi dóbr, Dr. Antoniemu Ślósarczykowi, lekarzowi, Józefowi Mozerowi, kupcowi i Emilowi Haberfeldowi, właścicielowi fabryki wódek, wszystkim w Oświęcimiu, którzy będą podpisywać firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy położą swe podpisy jak na wzorze z dodatkiem na prokurę wskazującym.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.

Wadowice dnia 4. lutego 1922. 2985

Firm. 88/22. Spółdzielnia 22. Sąd okręgowy w Sanoku jako handlowy Oddział IV. zarządza uchwałą z dnia 24. maja 1922 następujący wpis w rejestrze spółdzielni pod liczbą kolejną spółdzielni: Towarzystwo kredytowe urzędników i sług państwowych dla budowy domów mieszkalnych i dostarczenia członkom artykułów spożywczych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Sanoku zmieniło statut celem uzgodnienia go z nową ustawą o spółdzielniach, a główne zasady naszego statutu opiewają: 1) Firma i siedziba spółdzielni: Konsum pracowników państwowych spółdzielnia z odpowiedzialnością tylko deklarowanymi udziałami w Sanoku. 2) Przedmiot przedsiębiorstwa oraz ograniczenia co do zawierania interesów z nieczłonkami. 1) Hurtowny zakup, przerabianie, wytwarzanie przedmiotów domowego i gospodarczego użytku oraz detaliczna odsprzedaż tychże członkom. 2) Operacje wkładkowo-oszczędnościowe. 3) Zakładanie czytelni, bibljotek i innych zakładów oświatowo-wychowawczych. 4) Organizowanie kursów, odczytów, pogadanek i innych rozrywek kulturalnych. W razach wyjątkowych walne zebranie może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. 3) Czas trwania współdzielni, jeżeli ją założono na czas ograniczony, nieograniczony. 4) Oznaczenie rodzaju i zakresu odpowiedzialności: Odpowiedzialność tylko deklarowanymi udziałami. 5) Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonywania: jeden udział wynosi 6.000 Mkp. (dotychczas 35 Mkp.). Przy zapisaniu się płatne jest 1000 Mkp., reszta do 6 miesięcy od chwili zapisania się na członka. 6) Liczba członków zarządu, tudzież ograniczenia uprawnień zarządu i postanowienia o zastępcach: Stanowią zarząd pięciu członków i dwóch zastępców. Kontrakty kupna, sprzedaży, zastawu lub wynajmu nieruchomości wymagają do swej ważności zatwierdzenia przez Radę nadzorczą. 7) Pismo przeznaczone do ogłoszeń współdzielni: „Gazeta Lwowska“. 8) Rok obrachunkowy, jeżeli się różni od roku kalendarzowego: kalendarzowy. 9) Imiona i nazwiska nowych członków współdzielni członkowie zarządu dotychczasowi: Dr. Marjan Jannelli, Jan Oklejewicz, Zygmunt Gizella, Jadwiga Tomasikowa, August Bezucha, Jan Augustyński, Antoni Turkowski, ks. Szymon Korpak ustąpili, a wybrani zostali: Świderski Bronisław, sędzia Sądu okręgowego Papp Dyonizy, urzędnik pocztowy, Włodzimierz Kuncewicz, dyrektor kancelarji sądowej, Jan

4% Pożyczka hipot. król. stoł. miasta Lwowa z r. 1911.

XXIII. LOSOWANIE

4% obligacyj pożyczki hipot. król. stoł. miasta Lwowa z roku 1911.

dnia 1. maja 1922.

Ser. I. po 10.000 koron = 7000 Mp.
Nr. 204.

Ser. II. po 5.000 koron = 3.500 Mp
Nr. 5, 531, 538.

Ser. III. po 1.000 koron = 700 Mp.
Nr. 22, 684, 752, 1.099, 1.100, 1.188, 1.244, 1.413, 1.461, 1673, 1.884, 2.824.

Ser. IV. po 500 koron = 350 Mp.
Nr. 88, 995.

Ser. V. po 200 koron = 140 Mp.
Nr. 157, 571, 997, 1.023, 1.121, 1.164, 1.179, 1.181, 1.459, 1.585, 1.790, 1.894, 1.896, 2.007, 2.202, 2.455, 2.489, 2.804, 2.892, 3.156, 3.217, 3.449, 3.5 6, 3.5 0, 3.555, 3.729.

Ser. VI. po 100 koron = 70 Mp
Nr. 125, 441, 646, 823, 866, 1.298, 1.4 0, 1.458, 1.742, 1.831, 1.849, 1.913.

Płatne dnia 1. sierpnia 1922.

Z poprzednich losowań nie podniesiono dotychczas:

Serja I. à 10.000 kor. = 7000 Mp.

Numer	płatny 1 lutego	płatny 1 sierpnia
26	1917	—
228	—	1920
258	1922	—
321	1918	—
369	1920	—

Ser. II. à 5000 kor. = 3500 Mp.

Numer	płatny 1 lutego	płatny 1 sierpnia
48	—	1921
53	1920	—
123	—	1920
124	—	1919
164	—	1920
168	1922	—
193	—	1921
194	1921	—
266	1922	—
360	1919	—
386	—	1920
440	1921	—
551	1922	—
632	—	1918

Ser. III. à 1000 kor. = 700 Mp.

Numer	płatny 1 lutego	płatny 1 sierpnia
16	1922	—
104	1922	—
238	—	1919
273	—	1920
314	—	1921
419	1921	—
458	—	1915
522	1922	—
532	1923	—
533	1922	—
685	1922	—
711	—	1920
724	1921	—
726	—	1921
734	1921	—
813	—	1921
850	—	1920
870	—	1921
876	—	1921
1015	—	1921
1209	—	1920
1283	1922	—
1551	1921	—
1686	1916	—
1730	—	1921
1775	—	1920
1949	1920	—
2042	1920	—
2051	1921	—
2056	—	1920
2131	—	1915
2156	—	1921
2204	1921	—
2430	—	1917
2446	1922	—
2497	—	1919
2512	—	1921
2624	1921	—
2795	—	1914
2848	—	1919
2909	1921	—
2919	1922	—
2983	—	1920

Serja IV. à 500 kor. = 350 Mp.

Numer	płatny 1 lutego	płatny 1 sierpnia
142	—	1921
223	1919	—
447	1920	—
493	1919	—
602	1921	—
743	1920	—
850	1921	—
906	1922	—
1051	—	1920
1060	—	1921
1255	1922	—
1311	1919	—
1474	—	1920
1763	1921	—
1764	—	1918
1778	1918	—
1893	—	1918
1912	1919	—

Serja V. à 200 kor. = 140 Mp.

Numer	płatny 1 lutego	płatny 1 sierpnia
84	1917	—
148	—	1921
224	1919	—
252	1915	—
300	—	1921
334	1922	—
330	1920	—
380	—	1914
432	1921	—
533	1922	—
551	1920	—
622	1922	—
655	1922	—
676	1920	—
737	1919	—
741	—	1920
744	—	1921
763	—	1914
889	1921	—
892	1920	—
943	1922	—
1109	—	1917
1142	1919	—
1172	1922	—
1192	1922	—
1200	—	1921
1216	—	1919
1219	1922	—
1258	—	1919
1304	1920	—
1313	1919	—
1348	—	1919
1452	1922	—
1506	—	1920
1542	1922	—
1564	1922	—
1602	1920	—
1605	1921	—
1655	—	1920
1673	—	1919
1675	—	1921
1828	1921	—
1837	—	1919
1984	1921	—
2034	1919	—
2147	—	1918
2160	—	1920
2196	1922	—
2209	—	1920
2257	—	1921
2259	—	1919
2365	—	1921
2367	—	1920
2416	1922	—
2428	1922	—
2534	1922	—
2610	—	1919
2645	1919	—
2654	—	1921
2663	—	1919
2675	1922	—
2710	—	1921
2765	—	1917
2811	1921	—
2843	—	1921
2873	1922	—
2872	1921	—
2890	—	1921
2897	1921	—
3057	—	1921
3114	—	1916
3115	1921	—
3127	1920	—
3150	1922	—
3248	1922	—
3290	1920	—
3292	—	1921
3391	1922	—
3397	—	1919
3404	1919	—
3530	—	1920
3546	—	1921
3610	—	1916
3611	1919	—
3677	1920	—
3684	—	1921
3836	1920	—
3856	—	1920
3871	1920	—
3877	1921	—
3889	1922	—
3915	1922	—
3981	—	1921

Serja VI. à 100 kor. = 70 Mp.

Numer	płatny 1 lutego	płatny 1 sierpnia
12	—	1919
35	1921	—
37	—	1920
49	—	1914
50	1922	—
198	—	1919
202	—	1917
216	1918	—
233	1922	—
257	1922	—
295	—	1921
276	1919	—
311	1922	—
320	1922	—
426	1922	—
458	1915	—
464	—	1921
470	1920	—
483	1922	—
585	1922	—
580	—	1920
607	—	1919
629	1921	—
812	1922	—
818	—	1921
826	—	1919
833	1921	—
926	—	1921
947	—	1920
972	—	1921
1035	—	1921
1056	1921	—
1147	1917	—
1157	1917	—
1339	1917	—
1416	1921	—
1443	—	1921
1444	1921	—
1459	—	1917
1461	1915	—
1474	1921	—
1494	—	1917
1600	—	1921
1649	1921	—
1664	1917	—
1671	1922	—
1691	—	1917
1843	—	1921
1877	1921	—

Nowak i Jan Keller, urzędnicy skarbowi, Konstanty Kawałek, funkcjonarjusz kolei państwowych, wszyscy w Sanoku, Michał Śliwiński, kierownik szkoły w Dąbrówce polskiej. 10) Przepisy o likwidacji, wedle ustawy z 29. października 1920 Nr. 111, Dz. u. rz. pol.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Sanok dnia 24. maja 1922. 5512

Firm. 28/22. Stow. III. 11. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Spółka Oszczędności i pożyczek w Trzebuni, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, następujące zmiany: Ustąpił zastępca przełożonego zarządu Józef Paluch, a w jego miejsce wybrany członkiem zarządu Jan Bochnią, rolnik w Trzebuni, zaś zastępcą przełożonego zarządu dotychczasowy członek zarządu Franciszek Balinka.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowice dnia 4. lutego 1922. 2986

Firm. 36/22. Rej. A. 190. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia dzisiejszego przy firmie: Brzmienie: Maks Polatschek. Siedziba: Biała. Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryka sukna, wpisano w rejestrze następujące zmiany: Na żądanie spólników prostuje się wpis z dnia 28 stycznia 1922. Firm. 20/22. w ten sposób, że każdy ze współwłaścicieli podpisywać będzie firmę jedynie przez podpis: „Maks Polatschek“ bez poprzedzającego umieszczenia brzmienia firmy:

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowice dnia 24. lutego 1922. 2987

Firm. 214/21. Rej. A. 228. Wpis firmy pojedynczej. Do rejestru wpisano dnia dzisiejszego: Siedziba firmy: Żywiec. Brzmienie firmy: „Grundwald“, pierwsza polska fabryka mentolowych wódek francuskich w Żywcu“. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób i sprzedaż wódek francuskich z mentolem. Posiadacz firmy: Ryszard Forner w Sporyszu. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy w formie pieczątki drukowanej lub pisanej umieści posiadacz firmy swoje imię i nazwisko.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.
Wadowice dnia 11. listopada 1921. 2988

Firm. 35/22. Stow. II. 152. Likwidacja stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: „Kasa Zaliczkowa w Żywcu, Towarzystwo zarejestrowane z ograniczoną poręką“: Uchwała Walnego zgromadzenia z dnia 24. kwietnia 1921 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono jego likwidację. Likwidatorzy: 1) Dr. Michał Kornicki, adwokat. 2) Aleksander Wańka, właściciel realności. 3) Andrzej Moliński piekarz, wszyscy w Żywcu zamieszkali. Firma likwidacyjna: „Kasa Zaliczkowa w Żywcu, Towarzystwo zarejestrowane z ograniczoną poręką, w likwidacji“. Podpis firmy: Likwidatorzy będą podpisywać firmę likwidacyjną w ten sposób, iż pod brzmieniem firmy zawsze dwóch z nich łącznie położy swoje podpisy.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.
Wadowice dnia 24. lutego 1922. 2989

Firm. 45/22. Oddz. A. I. 221. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedyńczego. Wpisano do rejestru handlowego Oddział A.: Siedziba firmy: Złoczów. Brzmienie firmy: Bernard Freimann, eksport jaj. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel i eksport jaj. Właściciel Bernard Freimann w Złoczowie. Data wpisu: 1. marca 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.
Złoczów dnia 1. marca 1922. 2992

Firm. 348/22. Rg. C. I. 57. W rejestrze Oddział C. należy wpisać: Siedziba firmy Stanisławów. Brzmienie firmy: Browar parowy Sedelmajera w Stanisławowie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przy odbytem na dniu 18. grudnia 1921 Walnem zgromadzeniu spólników wybrany został Stanisław Horoszkiewicz w miejsce dotychczasowego dyrektora Antoniego Stygara, który z urzędu swego ustąpił. Data wpisu 5. stycznia 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.
Stanisławów dnia 4. stycznia 1922. 2996

Firm. 30/22. Stow. I. 19. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia dzisiejszego przy stowarzyszeniu: Stowarzyszenie oszczędności i pożyczek „Opatrzność“ w Milówce z poręką nieograniczoną, następujące zmiany: Umarł dyrektor referent Antoni Jamka, w miejsce jego wybrany dyrektorem referentem Stanisław Milewski z Milówki.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.
Wadowice dnia 4. lutego 1922. 2984

Firm. 4/22. Rg. A. I. 3. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kałusz. Brzmienie firmy: Mühlstein Spindel & Weissmann, jawna spółka handlowa. Mojżesz Weissmann wystąpił ze spółki w roku 1914 z powodu wykluczenia prawomocnym wyrokiem Sądu okręgowego jako handlowego w Stanisławowie z dnia 11. maja 1920. L. cz. Cg. Ila. 2/20/11. W miejsce Aby Mühlsteina wstąpił jako spólnik Selig Mühlstein tegoż spadkobierca na podstawie prawomocnego dekretu dziedzictwa Sądu powiatowego w Kałuszu z dnia 2. sierpnia 1921, L. cz. A. VIII. 846/20. Spółka składa się z dwóch spólników Seliga Mühlsteina i Leiby Spindla. Do podpisywania spółki są uprawnieni obydwaj spólnicy kolektywnie, a mianowicie w ten sposób, że pod brzmieniem firmy każdy ze spólników podpisze własnoręcznie jedynie swoje nazwisko. Dzień wpisu 16. stycznia 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Stanisławów dnia 14. stycznia 1922. 2997

Firm. 17. stow. III. 133. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 25. stycznia 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Towarzystwo torhowelno promysłowe Sojuznyj Bazar stow. zar. z obm. porukoju u Lwowi. Zmiany par. 6, 31, 45, 61 zostały zmienione uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 30. października 1917 przechowaną w odpisie w zbiorze załączek. Zastępca członka dyrekcji Dr. Wasyl Stasiak ustąpił, a w jego miejsce wybrano Adama Czajkowskiego dotychczasowego kierownika sklepu towarzystwa.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 23. stycznia 1922. 3047

Firm. 143. Rg. C. II. 126. Wykreślenie firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 10. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Krajowy Zakład dla przemysłu fabrycznego i budowlanego Rolindustrie, spółka z ogr. poręką. Zmiany: Wskutek uchwały Walnego zgromadzenia członków spółki z dnia 28. września 1921 l. rep. 2056 i uchwały Walnego zgromadzenia Towarzystwa akcyjnego pod firmą Krajowy Zakład dla przemysłu fabrycznego Rolindustria, spółka akc. z dnia 17. września 1921 l. rep. 2005 wykreśla się firmę z rejestru wobec tego ze wspomnianą spółką akc., która przejęła majątek i zobowiązania firmy.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 6. lutego 1922. 3048

Firm. 194. Rg. A. II. 262. Zmiany i dodatki do wpisanej już firmy. Do rejestru wpisano dnia 14. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Lorenz Straus i Ska. Zmiany: Spólnik Zygmunt Finkelstein ustąpił.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 13. lutego 1922. 3053

Firm. 668. Rg. C. IV. 288. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. lipca 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Towarzystwo odbudowy Spółka z ogr. por. Następujące zmiany: Kontraktem spółki z daty Lwów 4. kwietnia 1919. I. rep. 51549. Kapitał zakładowy spółki wynoszący 500.000 Kor. został podwyższony o kwotę 500.000 Kor. czyli do kwoty 1,000.000 Kor., podwyżka zaś cała tj. 500.000 Kor. została pełno wpłacona.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 12. lipca 1920. 3056

Firm. 511. Stow. VI. 183. Zmiany dotyczące do już wpisanych firm. Do rejestru wpisano dnia 4. maja 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie spożywcze kolejarzy, zespół we Lwowie, stow. zar. z ogr. poręką. Członkowie zarządu ustąpili: 1) Zygmunt Załechowski, 2) Antoni Olechnowski, 3) Stanisław Polański, 4) Mikołaj Oblicki, 5) Jan Barański, 6) Jan Garbeń, 7 Marjan Miśków, oraz zastępców 1) Jan Kłos, Wojciech Pawłowski. Natomiast wpisano nowowybranych członków zarządu, a to: 1) Józef Strypuła, strażnik kolejowy w Zniesieniu, 2) Jan Tyndiuk, magazynier kol. we Lwowie, 3) Stanisław Polański, sekretarz magazynu we Lwowie, 4) Andrzej Danielak torowy w Łutkowszczyźnie. 5) Józef Krawców torowy we Lwowie, 6) Jan Kłos blokowy we Lwowie, 7) Jan Barański starszy przetokowy we Lwowie, a nadto zastępców, a to: 1) Władysław Sawier magazynier kolei we Lwowie, 2) Franciszek Strzelecki mistrz oświetlenia we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów dnia 22. kwietnia 1920. 3032

2 NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIA.

Wskutek uchwały Zarządu powziętej w następstwie wydatnego zmniejszenia się agend a znacznego i niestosunkowego wzrostu kosztów administracyjnych zwołuje

2 NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIA
Członków Towarzystwa Kredytowego dla handlu i przemysłu w Jaśle, stow. zarejestr. z ogr. odpow.

a to pierwsze na dzień 18. czerwca godz. 11 przedp.
zaś drugie na dzień 2. lipca godz. 11 przedpoł.
do lokalu Oddziału Banku Małopolskiego w Jaśle, ul. 3. Maja l. 588 z następującym porządkiem dziennym:

I. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
II. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności za czas od 1. stycznia 1922 po dzień 18. czerwca 1922.
III. Dobrowolne rozwiązanie Towarzystwa.
IV. Sprawa likwidacji i ustanowienie likwidatorów.

Jasło dnia 29. maja 1922.

TOWARZYSTWO KREDYTOWE DLA HANDLU I PRZEMYSŁU W JAŚLE
stowarzyszenie zarejestrowane z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną.

Prezes: D. L. Werner mp.

RADA ZAWIADOWCZA

„Karpalit“

Spółki Akcyjnej dla fabrykacji kart do gry, wyrobów papierow. i przemysłu litograficznego we Lwowie

zaprasza niniejszem akcjonarjuszy Spółki na

V. ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

które odbędzie się dnia 17. czerwca 1922 o godz. 5 popoł. w sali posiedzeń Polskiego Banku Przemysłowego S. A. we Lwowie przy ul. 3-go Maja 9.

PORZĄDEK OBRAD:

1) **Sprawozdanie Zarządu za rok administracyjny 1921, przedłożenie zamknięć rachunkowych i bilansu z dniem 31. grudnia 1921 i propozycja co do rozdziału zysku. Sprawozdanie rewizorów, oraz uchwała co do zatwierdzenia zamknięć rachunkowych i bilansu i udzielenie absolutorjum Zarządowi.**
2) **Uzupełniający wybór 3 członków Rady Zawiadowczej.**
3) **Wybór 2 rewizorów i jednego zastępcy na rok administracyjny 1922 oraz uchwała co do wynagrodzenia rewizorów za ubiegły rok administracyjny.**
4) **Wnioski członków.**

Akcjonarjusze chcący wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu zechcą najpóźniej do dnia 10. czerwca 1922 włącznie złożyć swoje akcje w Kasie Polskiego Banku Przemysłowego S. A. we Lwowie, gdzie otrzymają legitymacje do wstępu na Walne Zgromadzenie. Legitymacje te opiewające na nazwisko, mogą służyć wyłącznie osobom na nich wymienionym, lub też należycie legitymującym się pełnomocnikom.

Posiadanie 25 sztuk akcji uprawnia do oddania jednego głosu na Walnem Zgromadzeniu (§ 26 statutu).

Lwów, dnia 22. maja 1922. 5524

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów— Chorążczyzna 31.